

ט' אדר ה'תפ"ה
4/3/2020

Rabbi Rosner

פרק 1 הפרת פרשת זכור

(ב) שמו של פרק טו

(ב) שמו של פרק טו

- (א) ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יקוק למלך על עמו על ישראל ועתה שמע למלך
דברי יקוק :
- (ב) כה אמר יקוק צבאות פקדתי את אשר עשה מלך לישראל אשר שם לו בדרך בעלה
מצרים :
- (ג) עתה לך והכיתה את מלך והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשר
על מלך ועדי יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור :
- (ד) וישמעו שאול את העם ויפקדים בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפיים את איש יהודה :
- (ה) ויבא שאול עד עיר עמלק וירב בנחל :
- (ו) ויאמר שאול אל הקיני לכון סרו רדו מtower מלקי פן אסף עמו אתה עשית חסד עם כל בני
ישראל בעלותם מצרים ויסר קיני מtower מלך :
- (ז) ויך שאול את מלך מחווילה בויך שור אשר על פני מצרים :
- (ח) ויתפש את אג מלך חי ואת כל העם החרים לפי חרב :
- (ט) וחמלך שאול והעם על אג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הכלרים ועל כל הטוב ולא
אבו החרים וכל המלאכה נ מבזה ונמס אתה החרים :
- (י) ויהי דבר יקוק אל שמואל לאמר :
- (יא) נחמתי כי המלכתי את שאול למלך כי שב מארחיך ואת דברי לא הקים ויחר לשמהול ויזעך
אל יקוק כל הלילה :
- (יב) וישכם שמואל לקראת שאול לבקר ויגד לשמהול לאמר בא שאול הכרמלה והנה מציב לו יד
ויסב ויעבר וירד הגלגל :
- (יג) ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליקוק הקימתי את דבר יקוק :
- (יד) ויאמר שמואל ומלה קול הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אני שמע :
- (טו) ויאמר שאול מעמלי היבואם אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליקוק
אליהיך ואת היוטר החרמוני :
- (טז) ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידך לך את אשר דבר יקוק אליו הלילה <ויאמרו> ויאמר
לו דבר :
- (יז) ויאמר שמואל הלו אם קטע אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשיך יקוק למלך על
ישראל :
- (יח) וישליך יקוק בדרכך ויאמר לך והחרמתה את החטאיהם את מלך ונלחמת בו עד כלותם
אתם :
- (יט) ולמה לא שמעת בקהל יקוק ותעת אל השלול ותעש הרע בעיני יקוק :
- (כ) ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעתי בקהל יקוק ולאך בדרכך אשר שלחני יקוק ובאי את
אג מלך ואת מלך החרמות :
- (כא) ויקח העם מה של צאן ובקב ראשית החרם לזבח ליקוק אלהיך בגלגל :
- (כב) ויאמר שמואל החפץ ליקוק בעלות וזבחים כשמע בקהל יקוק הנה שמע מזבח טוב להקשיב
מחלב אילים :
- (כג) כי חטאתי כסם מרוי ואון ותרפים הפצר יען מאסת את דבר יקוק וימאסך מלך :
- (כד) ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי עברתני את פי יקוק ואת דבריך כי יראתי את העם
ואשמע בקהלם :
- (כה) ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחווה ליקוק :
- (כו) ויאמר שמואל אל שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את דבר יקוק וימאסך יקוק מהיות מלך
על ישראל :
- (כז) ויסב שמואל לכלכת ויחזק בכונף מעילו ויקרע :
- (כח) ויאמר אליו שמואל קרע יקוק את מלכות ישראל מעלייך היום ונתנה לרעך הטוב מכך :

(יד) ודוד מכרכר בכל עז לפניו יקוק ודוד חגור אפוד בד :

(טו) ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון יקוק בתרועה ובקול שופר :

(טז) והיה ארון יקוק בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשפה بعد החלון ותרא את המלך דוד מפוז
ומכרך לפניו יקוק ותbez לו בלבה :

(יז) ויבאו את ארון יקוק ויצגו אותו במקומו בתוך האهل אשר נתה לו דוד ויעל דוד עלות לפניו
יקוק ושלמים :

(יח) ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם בשם יקוק צבאות :

(יט) ויחלק לכל העם לכל המן ישראל למאייש ועד אשא לאיש חلت לחם אהת ואשפר אחד
ואהישה אהת וילך כל העם איש לבתו : אייר (צאנזה) קב' נא

(כ) וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמרימה נכבד היום מלך
ישראל אשר נגלה היום לעניינה אמהות עבדיו כהגולות נגנות אחד הרקדים :

(כא) ויאמר דוד אל מיכל לפניו יקוק אשר בחר במי באיך ומכל ביתו לוצאות אני נגיד על עם יקוק
על ישראל ושהקתי לפניו יקוק :

(כב) ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעניינו ועם האמהות אשר אמרת עם אכבהה :
(כג) ולמיכל בת שאול לא היה לה ליד עד יום מותה

5. ילקוט שמעוני שמואל ב רמז ק מג נסא נס ג' ג' נס ג' ג' נס ג' ג' נס ג' ג' נס ג'

והיה ארון ה' בא עיר דוד ומיכל בת שאול וגוי אمراה לו משפחתו של בית אבא הייתה נאה מכך חילילה להם
שנראה מימיהן פסת יד ופסת רגל ועקב מגולין, אלא כולם היו מכובדים מכך, ומה אמר לה דוד לפניו ה' אשר
בחר בווגוי אלא בית אביך הו מבקשנו כבוד עצם ומנחין כבוד שמים ואני איני עושה כן אלא מניח אני כבוד
עצמם וمبקש אני כבוד שמים, והייתי שפל בעניינו ועם האמהות, אמר לה אין את נקראת מן האימהות אלא מן
האמהות :

6. ספר העיקרים מאמר רביעי פרק כו ז' סעודה: ג' ג'

ואולם מה נעש ש托סר המלכות ממנו מפני חטאיהם ולא עונש אחר, כמו שנענש דוד על עניין בת שבע
ולא הווערת המלכות מהם, הילעם בזוה לפי דעתינו הוא שודד לא חטא במצבה פרטית שנצטויה בה אחר שהוא
מלך, או במצבה פרטית שנצטויה בה בתורה מצד שהוא מלך, אלא במצבה כוללת אותו עם כל האנשים, כי
איסור אשת איש או רציחה כוללת כל האנשים, ולכן ראוי שיהה עונשו שווה לעונש כל האנשים, אבל שאול
חטא במצבה פרטית אליו מפי שמואל אחר שהוא מלך או מצד שהוא מלך, שאמר לו שמואל שבעת ימים תחול
עד בואי אליך, ואמר לו גם כן לך והכיתה את עמלך ולא תחמול עליו וגוי, ובעבור זה נעש בהשרת המלכות
مزרכו ושימיות בלא עתו, ועל כן כש עבר על דבריו והעה עולחה בגלגול קודםшибא שמואל, נאמר לו ועתה
מלך לך תא תקים, ככלומר שיפסק המלכות מזורעו, אבל לא אמר לו שימות בחציו ימיו, וכשחטא בדבר עמלך
נאמר לו כי מסת את דבר ה' ימאסך מלך, ככלומר שימות בלא עתו ולא יחשב לו מלכות משם ואילך,
שהדבר הנMAS לא יקימנו האדים, ועל כן כשהעה שאול את שמאל על ידי בעלה אוב אמר לו שמואל על אשר
לא שמעת בבוקל ה' ולא עשית חורוןapo בעמלך וגוי, ומהר אתה ובניך עמי, רמז לו שבעבור היota אלו מצות
פרטיות אליו היה מטה בלא עתו והייתה המלכות נפסקת ממנה.

וירוח על זה הטעם מה שייעד השם יתברך ליhoa שיתקיים המלכות ביד זרעו עד דור רביעי בעבר ששמר
המצויה הפרטית שנצטויה להשמיד בית אחאב ועובדיה הבעל, וכן שלמה בעבר שחטא במצבה לא ירבה לו נשים
והמצויות הפרטיות שנצטויה עליהם המלך מצד שהוא מלך, הווערת מזרעו מלכות עשרת השבטים, ולא נשאר לו
רק שבט יהודה ובנימיו בעבר השבעה שנשבעה השם יתברך לדוד, וזה דעתך בדבר הזה.

ויש מי שכתוב בה טעם אחר והוא שטא שאול חטא באומנות המלכי, וראוי שיאבד האומנות ההוא, אבל דוד לא
חטא באומנות המלכי, שטא הוא היה חטא אחר שאין לו התלות באומנות המלכי, וכך ננתן למחילה, והרי זה
דוומה לשני סופרים שאחד חטא שעשה שטר מזוויר ואחד חטא שבא על הערוות, שכאשר נתן המלך לכל אחד
עונו כמי חטא והעניש למי שבא על הערוות להלכו וגו', לאחר שלקה אין ראוי שיפסיד אומנותו, והרי זה נשאר
באמנותו כמו שהוא קודם זה, אבל הסופר שעשה שטר מזוויר אף לאחר שקבל ענו על מה שחטא הנה
ראוי להעבירו מאומנותו, ולא ניתן לו אמונה כלל באומנותו, וכן שאול לפי שחטא באומנות המלכי שחמל על אנג
ולא עשה נקמה בעמלך כראוי, ראוי להעבירו ממנה ז' ג' ג'

7. טור אורח חיים הלכות הנוגת אדם בבר סימן א ג' ג'

why do we need animals to serve as an example?

יודה בן תימא אומר הוי עז בנמר וכל כנסן רץ צבוי וגבור כאריך לעשות רצון אביך שבשימים פרט ארבעה דברים בעבודת הבורא יתברך והחיל בעז כנמר לפי שהוא כל גול בעבודת הבורא יתברך לפי שפעמים אדם חפש לעשות מצוה ונמנע מלהשotta מפני בני אדם שמליעיגו עליו ועל כן זההיר שתיעוז פnick כנגד המליעיגון ואל תמןעו מלעשות המצוה וכן אמר ר' יוחנן בן זכאי לתלמידיו כי רצון שתהא מורה שמים עליהם כמורה בשר ודם בז' ה' ע"ז הוא אומר לעניין הבושה שפועמים אדם מתביש מפני האדם יותר ממה שיתבישי מפני הבורא יתברך על כן זההיר שתיעוז מצחן כנגד המליעיגים ולא תבוש וכן אמר ר' זעיר ע"ה ואדרבה בעודותיך נגד מלכים ולא ابوש אף כי היה נרדף ובורה מזו העוג היה מחזק בתורתו ולומד אף כי היו מליעיגים עליו

שנינו בפרק א' בנות (פ"ה משנה כ) "יהודה בן תימא אומר, הוי עז כנמר, וכל כנשר, ורץ צבוי, וגבור כאריך לעשות רצון אביך שבשימים", וקצת קשה למה המשיל התנאי את במידות הללו בבעל חיים, מה ניתוסף במה שלMANDON להיות עז כנמר דוקא, הלא בודאי לא היה יהודה בן תימא נקט דוגמאות אלו לחינן, ואמר חכם אחד, דכל המדידות הללו טבועים בדמות של בעלי החיים, ולכןם עושים תמיד את הפעולה מבלי לחשוב האם לעשונתו אם לאו, והכי נמי אביר יבונדי לעמוד איתן במלחמות נגד היצר הרע ולקים חובתו ראיו לו להמשיך לישון, וכגון בקומו משנתו בבורק לא יתנו לשטן לפתוונו רק עז טעם שכתעת ראיו לו להמשיך לישון, אלא מבלי לחשוב כלל יתרגב כאריך בזריזות, וכן בשאר כל המדידות.

9. רשי' דברים פרק כה פסוק י'

(יח) אשר קרד בריך לשון קרי וטומאה, שהיה מטמא במשכב זכו. דבר אחר לשון קרי coincidence קור וחוטם, צנוך והPsiRICH מרתיחתך, שחווי כל האומות יראים להלחם בהם וזה והחיל והראה מקום לאחרים. مثل לאmbutiy ROTOTHTACH, באן בלילה אחד קפץ וירד לתוכה. אף על פי שנכוה, הקorra אותה בפני אחרים:

10. תשבות והנהגות בריך ב סימנו שדק coincidence ultimate impunity זה ארכיה מארכיה בדרכ נסתור, וזה מורה להיפך מעמלק שטוענים שיש רק מקרה בעולם. לכן בנס פחד לא נזכר במגילה שם אלקיים, וזה ביאור מה שאמרו חז"ל דאף שעשר המועדים עתידיים ליבטל והינו ליבטל מחייבות עיי הנשים הגדולות שיתגלו בעת גאולה אחרונה, אבל פוריים לא תבטל, רק להיפך אז נראה יותר שהכל, גם מה שבדרך הטבע, הוא בהשגת הרמב"ן בפרשタ מאן הניסים הגדולים המפורטים אדם מודעה בניסים הנסתורים שהם יסוד התורה כולה, שאין לאדם חיל בתרות משה רבינו עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו זה קיינו זצ"ל "הנה אלקיים זה קיינו לו" הינו קיינו שיושיע עיש. וכן פירוש הגר"ח מווילזון זצ"ל "הנה אלקיים זה קיינו לו ווישעינו זה ה' קיינו לו" הינו קיינו לוטובתו ווישעינו, היינו לעתיד לבוא נראת נרואה שבס בטיבם בಗלות היה ה' קיינו לו ווישעינו, שהכל נעשה ברצונו ית' לוטובתו ולטרח נפשינו.

11. מועדים זמינים ב:קס

לנסות בלבד אדם ספק שאפשר שלא יוכל צוד אלקיים יתיש והיתן כח היצר ורעד, וכן מצלמים תחתלו לעזרה שאפשר להמשיכם בגיטים וגדולה הבורא יתיש ולבזם ננד ואומה שגדיא מצרם; וכן מלחמה לה בעמלקים דהויט סה התר גרט מדור דורי, ואין שמו שלם וכוסאו שלם עד שימת שמו וכוסת, ובבואר פה דרשוש מצות זכרית עמלק ושנאות פנוי שום השורש לכל והפסאים שלבו וזרחותו דוד תhor דוד, ובבאות משליח דקדינן נוכת לניטם גפלאות, ואל יתקדר שימת שם וכורם דעמלק ונשאר בקמי בה' ברזנות לנצח, חירות הוטב כי יש לנו ארץ מושב כבאות בצחיה זה, ואין בוניה הסרן כו' בבדוי ורשות אגנתה, אך מביור דברי הרמב"ן לבאר מפעם המזגה לדורות.

12. רשי' שמות פרק י' פסוק ט'

יד על כס יה - ידו של הקב"ה הורמה לישבע בכיסאו להיות לו מלחמה ואיבה בעמלק עולמית, ומהו כס? ולא נאמר כסא, ואף השם נחלק לחציו, שבע הקב"ה שאין שמו שלם ואינו כיסאו שלם עד שימחה שמו של עמלק כullen, וכשימחה שמו יהיה השם שלם והכסא שלם, שנאמר (תהלים ט ז) האובי תמו חרבות נצח, זהו עמלק שכחוב בו (עמוס א יא) וברתו שמרה נצח, (תהלים שם) וערום נתשת אבד זכרם המה, מהו אומר אחורי (תהלים ט ח) וה' לעולם ישב, הרי השם שלם, (תהלים שם) כון למשפט כיסאו, הרי כיסאו שלם:

13. אשתר פרק ג פסוק ז

בחדר הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדר לחדר שניים עשר הוא חדש אדר

בדרכ הוצאה מספרים על צורבא מרבן, שפעם התעורר בבודק ואמר לו זוגתו שחולים חלים בלילה, והנה הוא זוכה לדבר עם השכינה, נעננה האשה ואמרה בפשטות, שאין בזה שום חידוש כלל, שהרי אמרו (ברוחות נה) שאין מראין לאדם בחלום אלא מההורי לב, וכיון שהן עוסקת בתורה ותפלה בכל שעות היום ע"כ פשוטה שבليلת תזכה לנגלי שכינה, אך הוא דחה את דבריה והשיב לה בביטולו "אה, וכי יש לי זמן לחשוב ולהרהר על הקב"ה במשך היום, והלא בבודק הנסי משכים קומם למדוד תורה ולהתפלל ואז הנסי טרוד בהבנת התורה ולהוציא תיבות התפילה מן הפה, ומיד אח"כ חור אני ללימודיו, וכן בשאר המצוות תכלית פעולותיו היא לעשوت מעשה המצווה ושוב אין הכל פניו לחשוב על ה', כי"ש שבעת האכליה והשינה אין הזמן גרם לחשוב על הקב"ה... והגמ שhalbצה היא, אך צריך להשגיח מאי שלא להיות דומה לשוטה זה, והלא על ידי מחשבה קטנה: אחת מקדיש את כל פעולותיו לשמים, והלא זה העיקר מה שהקב"ה מבקש מנו האדם.

14. בא רחמיים פורים שט

כמה זמן ביום שאדם זכיר ביום את תכלית חייו, זהו זמן שהוא באמת חי (זולת זמן עסוק התזה ק כפי шибואר להלן בע"ה). שאר זמן שהוא עסוק בשאר דברים, לא זכיר הברא ית"ש, זהו זמן של מיתה. והאדם נצרך لتיחס המתים בכל עת ובכל שעה, תחיה שהוא יזכור מדוע חי, ומה תכליתו כאן בעזה? نم בשעה שאדם מקיים מצוות, עליו לזכור שתכלית המצוות טלשון צotta כמ"ש בספה ק. כלומר, שכל תכלית המצוות הייא להיות צotta לבורא, להיות קרוב ודבוק לבורא. לולי זאת נחסר עיקר פנימיות מהות המצוות, והרי זה כגופ בלא נשמה.

• Obstacles to Growth

People often remark, "I could not learn today because I caught the flu." "I had planned to daven *Minchah* with a *minyan*, but my child got sick and I had to take him to the doctor." "I wanted to come on time to *Daf Yomi*, but my car wouldn't start." Such statements are usually accompanied with thoughts of, "What a shame; I wanted to serve Hashem, but the circumstances of my life prevented me from doing so."

When viewed through the lenses of *Yichud Hashem*, such thoughts are ridiculous. If you think that there are forces of opposition preventing you from growing, then you lack awareness of the Oneness of Hashem. There are no forces of opposition. Colds, sick children, and car trouble come from Hashem, and they were created to bring you closer to Him no less than your *siddur* and your *gemara*. Certain levels of perfection can be attained by davening and studying Torah, and others can be attained only when you are in bed with

16. שיש מוצאות תמידיות

היגייני סיכון ני

the flu or in the waiting room of a doctor's office with your chumah. There are aspects of your personality that will be refined when you learn how to deal with the frustration of a car that will not start. All

these obstacles are from Hashem, and they are meant to help you grow, not get in the way of your growth. If you identify them as struggles that you must overcome, they will help you attain perfection so that you can enjoy your eternal reward.

Furthermore, although we can't compare car trouble to death, they do share an underlying principle. Just as dying *al kiddush Hashem* means sacrificing the entire growth process, so too, dealing with the various obstacles that crop up may require us to sacrifice the growth process for a day, or a week, or for as long as Hashem wants us to. However, *Yichud Hashem* should provide the confidence of knowing that those obstacles also bring us closer to Hashem, because every circumstance in life is meant to bring us closer to Him.

❧ Planning: Allow for Change

Many mussar works — *Mesillas Yesharim* in particular — mention the need to set goals and track our progress in reaching them on a regular basis. Indeed, it is doubtful that one can grow spiritually without setting goals and making proper plans to achieve them. We must be aware, however, that we are not in control of our lives. We may find that our efforts are being hampered from time to time, or we may find that our plans are entirely impossible to implement. If we do not master *Yichud Hashem*, we will become frustrated when we are unable to reach our goals, and we may well blame the obstacles on external forces. Living with *Yichud Hashem* allows us to be at peace when our efforts are ruined, because we accept each obstacle as a challenge, as a message from Hashem. We are secure in the knowledge that our efforts are not in vain; each step of the way is guided by Hashem, Who wants us to succeed and grow. We know that the only true setbacks are those caused by failure to overcome the challenges or failure to read the messages Hashem is sending.

❧ Fit Everything — and Everyone — Into Your Plans

Part of *Yichud Hashem*, then, is to make sure that your plans are not too clearly defined. If you plan to learn from exactly 9 to 10, you will become upset when your plans are disturbed — whether by the weather, your health, your family obligations, or your friends. Make your plans flexible enough to adjust to all factors in your life. When you set a milestone, realize that you may have to adjust it. *Yichud Hashem* means that Hashem communicates with you constantly, and He may redirect you by using the infinite methods at His disposal to foil your plans. Don't allow your plans to become so sacred that you cannot adjust them, and you feel like a failure if everything does not go according to plan. Don't come before Hashem and say, "Here are my plans, this is where I am going, and this is the date that I plan to get there — please help me." Realize that this is *His* world, that all the obstacles come from *Him*, and be ready to adjust your plans accordingly.

The Mishnah (*Sanhedrin* 37a) states that every one of us should think, "Bishvili nivra haolam — the world was created for me." Superficially understood, this seems to be extremely self-centered. In the context of *Yichud Hashem*, however, we realize that this is actually a challenge. It is not the *world* that was created for you, but the *happenings* in the world around you that were created for you. The world is your challenge. Each man, woman, and child in your life was sent by Hashem at a time that He felt you needed him or her for your growth. Some can help you become great; others can cause you to stumble if you do not withstand the challenges they present. Sometimes He wants you to learn from a person, other times He wants you to help him. And there are times when a person was sent to provide an example of what you should or should *not* aspire to be. The same is true for every experience in your life. Nothing happens coincidentally. Each situation is sent by Hashem to help you attain perfection.

We often feel as though our lives are being pulled in different directions. We feel, for instance, that we should spend much of our time studying Torah, but we also realize the value of being involved in *chesed* (acts of kindness), *kiruv* (outreach), community initiatives, and many other worthy pursuits. We realize that we should also be spending time with our children. Sometimes we feel that we must sacrifice some of the time we designate for Torah study for other pursuits.

Yichud Hashem means that you are not *sacrificing* one spiritual pursuit for another. Torah study, *chesed*, *kiruv*, and child-rearing all have one purpose: to cause you to come closer to perfection, to come closer to Hashem. They do not compete for your time, rather they fit together to form the puzzle of spiritual perfection. There are times when you must focus on Torah study so that you can know Hashem and learn to emulate Him, and there are times when you must emulate Him in practice. The key is to find the correct balance and not let one mitzvah crowd out another.

And it is important to remember that the situation itself was also created by Hashem. He wants you to struggle with the question. It would be so much easier if the Torah would tell us exactly how much time to spend studying, how much time to spend helping others, and exactly how long *Shemoneh Esrei* should take. But the road to perfection is full of difficulty and struggle, necessarily so. Learning to judge your own capabilities, learning to evaluate all the responsibilities in your life and invest the proper amount of time into each are part of the growth process. Hashem wants you to struggle with the dilemma, to make decisions and follow through in action, but to be willing to adjust and change your plans when He sends you new challenges and messages.

17. שמואל ב פרק יב פסוק יג
ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליקוק ס ויאמר נתן אל דוד גם יקוק העביר חטאך לא תמות:

18. תלמיד בבלי מסכת ראש השנה דף לג עמוד ב

שיעור תרואה שלש יבבות. והתניא: שיעור תרואה שלשה שברים! - אמר אביי: בהא ודאי פלייגי, דכתיב + במדבר בט+ يوم تרואה יהיה לכם, ומתרגםין: يوم יבא יהא לכם. וכתיב באימיה דסירה + שופטים ה+ بعد החלון נשקפה ותיבב אם סירה. מר סבר: גנוח גnoch, ומר סבר: ילווי ליל.

19. תוספות מסכת ראש השנה דף לג עמוד ב

ובערוך פיי שהיו עושים כן שפי בערך ערבית דהLIN דמחMRI [ועבדי] שלשים כדיתבין ושלשים בלחש ושלשים על הסדר בגדי מאה פעיות דפיעא אימיה דסירה

20. שופטים פרק ה

(כח) بعد החלון נשקפה ותיבב אם סירה بعد האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מודיעו אחריו פעמי מרכיבותיו:

(קט) חכמאות שרותניה תעניתה אף היא תשיב אמריה לה:
(ל) הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתים לראש גבר שלל צבעים לסירה שלל צבעים רכמה צבע רקמתים לצוארי שלל:

21. תלמיד בבלי מסכת שבת דף פח עמוד א

ויתיצבו בתחתית ההר, אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא: מלמד שכפה הקדוש ברוך הוא עליהם את ההר כgingit, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם.